

Bilag til bet. o. lovf. om forlængelse af midlert. ændr. i forbrugsafgiftslove m. m.

afgift i butiksudsalg respektive 3/23 af omsætningen inkl. afgift af salg af engros-mæssig karakter.

Alle virksomheder, der fremstiller og/eller forhandler afgiftspligtige varer, skal anmeldes til toldvæsenet og får derefter et legitimationskort og -nummer. Omsætningen til engrospris fra leverandør til detaillist er afgiftsfri, når begge virksomheder har legitimationskort, men fakturaerne skal være forsynet med oplysning om, at varen er afgiftspligtig.

I leverandørvirksomhederne skal der forefindes kopi af alle fakturaer.

I detailvirksomhederne skal hver enkelt salg noteres.

Der skal føres særskilt regnskab over indkøb, fremstilling og salg af afgiftspligtige varer. Endvidere skal de virksomheder, der omsætter gammelt guld, sølv, platin (og det har været nødvendigt for de fleste på grund af råvaremanglen), føre et særligt regnskab over tilgang og afgang af disse varer.

Mindst een gang om året skal der foretages en fuldstændig opgørelse af lageret af afgiftspligtige varer (sådanne opgørelser er også forlangt, hver gang der er sket en ændring af afgiftsberegningen).

Iøvrigt fremgår de nærmere regler af en firesidet (kvartformat) vejledning af 28. april 1950 fra departementet for told- og forbrugsafgifter.

Afgiftens virkninger for branchen.

Afgiften virker navnlig hemmende i konkurrencen med andre gavebrancher, idet kundens disponible beløb ved køb hos guldsmeden straks reduceres med 10 pct. Medens et behov for f. eks. øl/vin/spiritus — tobak — chokolade og sukkervarer kun kan tilfredsstilles ved køb af disse varer, kan et behov for en gaveartikel (jubilæums- og erindringsgaver) tilfredsstilles ved indkøb i andre brancher af varer, som kan være udmærkede gavegenstande, og som har den fordel, at der ikke skal svares afgift, f. eks. kunstgenstande af porcelæn, bronze el. lign., bøger, malerier pelsværk.

Indenfor de mere forbrugsbetonede varer, som spisebestik i sølv, føles konkurrencen meget stærkt med spisebestik i stål el. lign., som er afgiftsfri.

24 Udvalgenes betænkninger m. m.

Kun forlovelsesringe skal købes hos guldsmeden, men en beskatning af denne tradition forekommer urimelig og er da også meget upopulær hos ungdommen.

Formålet at beskatte det egentlige luksusforbrug er jo opgivet på andre områder, f. eks. pelse, og det er vor opfattelse, at køberne af de egentlige luksusgenstande ikke rammes i det omfang, det er tilsigtet. Vi vil ikke påstå, at det ligger som med fotografiapparater, hvor det ligefrem kunne betale sig at foretage en udenlandsrejse for at købe et apparat skattefrit, men vi vil mene, at der på turistrejser købes mange smykker i lande, hvor der ingen afgift er — guldsmedene har i disse tilfælde kun fornøjelsen at vurdere og reparere sådanne smykker, men denne fornøjelse har de for ofte. I denne forbindelse erindrings vi om, at skatten på patroner/fænghætter ophævedes, fordi indsmugling af fænghætter nemt kunne foretages og loven derved omgås.

Afgiften irriterer publikum voldsomt, og ikke alene er det guldsmeden, der må tage imod ubehagelighederne, men i stigende omfang stiller kunderne det krav til ham, at han selv må afholde afgiften — dette krav gør sig i særlig grad gældende ved de egentlige luksusgenstande.

Afgiften tilskynder til fremstilling og omsætning ad illegitime veje til skade for den regulære handel, hvilket har medført, at toldvæsenet har måttet træffe særlige modforholdsregler.

Afgiftens provenu og administrationsomkostningerne.

Afgiften indbringer godt 5 millioner om året, og opkrævningen af denne afgift belaster branchen med uproduktive omkostninger, som vi skønsmæssigt anslår til 1 mill. kr. om året, d. v. s. ca. 20 pct. af provenuet. Dette skøn underbygger vi med en af statsautoriseret revisor J. E. Bertelsen den 7. november 1953 afgivet redegørelse, hvoraf en afskrift vedlægges. Denne redegørelse med det vedhæftede spørgeskema giver et ganske godt indtryk af, hvilke krav afgiftens administration stiller til den enkelte guldsmed, og desværre er forholdet det, at det netop er de mindre forretninger, der har de store omkostninger og det store besvær — indehaverne er ofte